

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 4. Eadem secunda pars alijs Sanctorum Patrum, & illustrium Doctorum
testimonijs amplius confirmatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

nec D. Paulus, debere in iiris perfectis extingui fermentum fomitis pertinentis ad corruptionem naturæ humanæ post peccatum Protoparentis Adam, & ad statum innocentiae, vel iustitiae originalis reduci, huiusmodi namque privilegium speciale fuit in B. Virgine, ut constat ex D. Tho. doctrina 3. p. q. 27. ar. 3. sed solum intendit debere quasi offerri, id est, valde debilitari rebellionem partis inferioris aduersus superiorem, ortam ex passionibus: huiusmodi namque passionibus in praedictis iiris perfectis habentibus virtutes heroicas, & purgati animi, quasi extinguuntur, quatenus propter assuetudinem ad hoc, ut rationi subdantur, iam ferè nullam illis molestiam inferunt, ne cillos impediunt, quin totum suum affectum in Deum dirigant, ut eius amor incumbant taliter, ut similitudinem magnam cum statu innocentiae, ubi fermentum massam naturæ humanæ corrumpens non erat, sortiantur, ut sup. c. 12. à n. 5. ostendimus ex D. Thom. 1. 2. q. 59. art. 5. & q. 61. art. 6. & q. vnica de virtutibus art. 4. ad 7. & art. 10. ad 14. & ex D. Bonauent. ser. 1. de luminar. Ecclesiae, & in 7. process. Relig. c. 15. & opusc. de 7. itiner. aeternitatis dist. 3. & ex D. Ambros. Octonario 22. in Ps. 118. & ex D. Dionys. Areopag. ad Ioan. Euangelistam, & ex Alberto Magno lib. de adherendo Deo c. 8. & ex Rusbrochio in tabernaculo fœderis cap. 19. ac tandem ex Dionysio Carthus. de vita inclusarum li. 1. ar. 14. quorum omnium testimoniorum verba ibi ad longum retulimus, & ideo ea in praesenti repetere superfluum est, & ex illis omnibus satis superque corroborata manet, tam quoad rem, quam quoad loquendi modum. hæc secunda pars p. oppositionis Mystici nostri Doctores.

§. IV.

Eadem secunda pars alijs SS. Patrum, & illustrium Doctorum testimonijs amplius confirmatur.

QVÆ adhuc magis confirmatur ex eo, quod docet D. Thom. 2. 2. quæstione 184. art. 2. in corpore, ubi assignans perfectionem, ad quam potest quis in hac vita peruenire, perueniuntque viri perfecti, sic inquit: Tertia autem est perfectio, qua nec attenditur secundum totalitatem ex parte diligibilis, nec secundum totalitatem ex parte diligentis, quantum ad hoc, quod semper actu feratur in Deum, sed quantum ad hoc quod excludant ea, qua repugnant motui dilectionis in Deum, sicut Augustinus dicit in lib. 83. quæstionum, quod venenum charitatis est cupiditas, perfectio nulla cupiditas: Et talis perfectio potest in hac vita haberi, & hoc dupliciter: vno modo in quantum ab effectu hominis excludit omne illud, quod contrariatur charitati, sicut est peccatum mortale, & sine tali perfectione charitatis esse non potest, unde est de necessitate salutis, alio modo in quantum ab effectu hominis excluditur non solum illud, quod est charitati contrarium: sed etiam omne illud, quod impedit ne affectus mentis totaliter dirigatur ad Deum, sine qua perfectione charitatis esse potest. (Puta in incipientibus, & proficientibus) & 2. 2. quæstione 180. art. 6. ait, quod potest homo ad talem statum peruenire in quo, Prætermisiss omnibus in sola Dei contemplatione persistitur. Id ipsum docet q. 24. art. 8.

Con-

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NIV

129

9. Consonat Albertus Magnus lib. de adhaerendo Deo cap. 3. ubi loquens de perfectione, ad quam homo potest in hac vita peruenire, sic inquit: *Quia ex re est homini in hac vita sublimior perfectio ita Deo vniri, ut tota anima cum omnibus potentijs suis, & vnus in Dominum Deum suum sit collecta, ut vnus fiat spiritus cum eo, & nihil meminerit, nisi Deum, nihil sentiat, vel intelligat nisi Deum, & omnes affectiones in amoris gaudio vnita, in sola contemplatione suauiter requiescant.* Et cap. 6. in eundem sermonem, sic redit: *Verus itaque ipsi Christi amator sic debet esse vnus intellectui, per bonam voluntatem diuinam velumati, & vnus ab omnibus phantasmatibus, & passionibus, ut non aduertat si derideatur, diligatur, vel quid sibi inferatur. Voluntas namque bona omnia complet, super omnia est. Vnde si voluntas esset bona, & Deo in intellectu pure conformis, & vnita fuerit, non nocet sibi caro, & sensualitas (inletus) & toto, & totam se in Creatorem suum immergit, ita quod omnes operationes suas dirigit pure ex toto in Dominum Deum suum, nec extra eum quidquam quarit. Et sic transformatur quodammodo in Deum, quod nec cogitare, nec intelligere, nec amare, nec memorari potest nisi Deum pariter, & de Deo, &c. Quod idem non solum in praesenti prosequitur. Verum etiam cap. 10. in fine & cap. 13. inquit: *Tunc erit perfecta nostra charitas, cum nobis omnis amor, omnis desiderium, omne studium, omnis conatus, denique omnis cogitatio nostra, omneque quod videmus, loquimur, quodque speramus Deus erit (inferius) Nos quoque ei perpetua, & inseparabili dilectione iungamur, ita scilicet eidem copulati, ut quidquid speramus, quidquid intelligimus, quidquid loquimur, & credimus, Deus sit.**

10. Hanc eximiam puritatem, & perfectionem denotare quoque voluit Sponsa Cant. 4. sic Sponsam, scilicet animam perfectam alloquens: *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te.* Quem locum Gislebertus ex doctrina. Carenæ Trium Patrum sic declarat: *Sponsa est tota pulchra, mente nimirum, & anima, & carne: carne quidem, ut per adhaerentiam ab alijs perturbationibus purgata, & virtutum moribus excedens, anima autem, ut ab omni inproba cupiditate seuncta, & sermonibus decorata mandatorum; mente vero, ut ab exilibus etiam cogitationibus libera, &c. Super quæ verba Cantic, sic etiam inquit Diu. Bernardus homil. infra octauam Epiphaniæ. *Immaculata sordibus peccatorum, vel passionum euolans à reatibus occupationum, euanescentibus imaginibus exteriorum creaturarum, cordis sui faciem ad carendum, quem diligit, summa auditate subleuat, &c.**

11. Eandem doctrinam plures alij SS. Patres docent, sed quia testimonia sup. capit. 11. & in hoc etiam cap. citata, satis superque rem hanc confirmant, ideo ab illis ad longum referendis prolixitatis euitandæ gratia abstinemus; videri tamen potest pro hac re Diu. Bernard. serm. 52. & 79. in Cant. Diu. Bonauentura itinere. 4. æternitatis. dist. artic. 2. ubi gradus amoris assignat. Rusbrochius libello de 7 gradibus amoris cap. 5. Tauler. cap. 33. inquit. *Esquis in exercitijs diuinis exercit. 5. 6. & 13. S. Nilus cap. 18. S. Diadochus de perfectione spirituali capit. 97. noster Ioannes à Iesu Maria c.*

2. de Mystica Theologia, & plures alij, ex quibus omnibus legitimus sensus congruentissimaque locutio Mystici nostri Doctoris in hac propositione, satis elucidata, & confirmata manet.